02/10/2021

Καθοριστική η συνεισφορά των γυναικών στην Επανάσταση του 1821

/ Επικαιρότητα

«**Τα γεγονότα αποδεικνύουν την ενεργό συμμετοχή των γυναικών στα επαναστατικά γεγονότα και, κυρίως, ένα υψηλό ήθος ελευθερίας και πατριωτισμού που καλλιεργούσαν στις οικογένειές τους. Γιατί η γυναίκα, παρά τις κοινωνικές διακρίσεις, παρέμενε ο στύλος της οικογένειας και των παραδόσεων. Χωρίς την δική τους, περισσότερο αφανή, αλλά καθοριστική συνεισφορά το Γένος δύσκολα θα έφθανε στην απόφαση να επαναστατήσει**». **Τα παραπάνω τονίζει ο βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, σε μήνυμά του προς τον Σύλλογο Γυναικών Συκουρίου,** με αφορμή την εκδήλωση που συνδιοργάνωσε με τον Δ.Ο.Π.ΑΠ.Ε.Π Τεμπών για την **επέτειο των 200 ετών από την εθνεγερσία των Ελλήνων του 1821**.

Ο Θεσσαλός πολιτικός, ο οποίος δεν μπόρεσε να παραβρεθεί στην εκδήλωση λόγω κοινοβουλευτικών υποχρεώσεων, συνεχάρη το Σύλλογο για την επιλογή του θέματος της διάλεξης «Γυναίκες και Επανάσταση του 1821 – Από τον Οθωμανικό

κόσμο στο ελεύθερο Ελληνικό κράτος» από την καθηγήτρια του ΑΠΘ κ. Λάζου.

Όπως υπογραμμίζει: «πρόκειται για μια εξαιρετικά σημαντική πλευρά του ιστορικού μας παρελθόντος, που αξίζει περαιτέρω ανάδειξης. Θεωρώ ως πολύ σημαντικό το γεγονός πως, παρά την υποδεέστερη θέση της γυναικός στα χρόνια της τουρκοκρατίας με προκαθορισμένους ρόλους σε ένα πατριαρχικό σύστημα, το οποίο στην επικράτεια ενός μουσουλμανικού κράτους κατέστη μάλλον ασφυκτικότερο, ήταν πολλές οι γυναικείες μορφές που διακρίθηκαν στα χρόνια πριν και κατά την διάρκεια της επανάστασης. Γυναίκες, οι οποίες πολέμησαν και έχαιραν το σεβασμό ενός ανδροκρατούμενου περιβάλλοντος, και προκαλούν ακόμη τον θαυμασμό μας.

Θρυλικές παραμένουν οι μορφές της καπετάνισσας Λασκαρίνας Μπουμπουλίνας, φόβητρο του κατακτητή, και της ευγενικής Μαντώς Μαυρογένους, που έδωσε όλη την περιουσία της στον αγώνα. Αλλά το ίδιο θρυλική υπήρξε η Δέσπω Μπότση, που αντιστάθηκε στα στρατεύματα του Αλή Πασά και ο λαός αποθανάτισε τη θυσία της τραγουδώντας “η Δέσπω κάνει πόλεμο με νύφες και μ’ αγγόνια”. Όπως και η άλλη ηρωική Σουλιώτισσα, η Μόσχω Τζαβέλλα που πολέμησε στην μάχη της Κιάφας.

Στην ιστορία έμεινε και η καπετάνισσα Κωνσταντία Ζαχαριά, που στην ομάδα της πολεμούσαν και άλλες γυναίκες. Και πώς κάποιος να προσπεράσει τη θυσία των Σουλιωτισσών στο Ζάλογγο, που προτίμησαν τον θάνατο από την καταισχύνη της σκλαβιάς; Ή τις Μεσολογγίτισσες, τις “ελεύθερες πολιορκημένες”, που μαζί με τα μωρά τους συμμετείχαν στην ηρωική έξοδο του Μεσολογγίου, για να βρουν τον θάνατο από το σπαθί του κατακτητή; Όπως, επίσης, τις Μανιάτισσες που με δρεπάνια και πέτρες, κυνήγησαν τους στρατιώτες του Ιμπραήμ στο Δυρό».

«Οφείλουμε να αναδείξουμε και να αποδώσουμε τα δέοντα στην συνεισφορά των γυναικών στην εθνική παλιγγενεσία», καταλήγει ο κ. Χαρακόπουλος.